4-25116264-12-4-14082025
Dosar nr.4-2008/2025

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

09 februarie 2026 *****

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Bantuș Emilia
cu participarea:
apărătorului făptuitorului Savva Alexandru

a examinat în ședință publică cauza contravențională intentată în privința cet. Țînțari Vadim, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, ***** 12/2, ap.43, învinuit în săvârșirea contravenției prevăzute de art.353 alin.(1) Cod Contravențional al Republicii Moldova,

**a c o n s t a t a t :**

La data de 07 august 2025 agentul constatator, OSS al SP-5 a IP Ciocana al DP *****, inspector superior Luchian Serghei a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 149887 în privința cet. Țînțari Vadim în temeiul art.353 alin.(1) Cod Contravențional, pentru faptul că la data de 29.07.2025, ora 20:24 min., aflându-se în ***** (Bîc), casa 4, a ultragiat colaboratorul organului de drept.

La data de 13 august 2025 materialele cauzei contravenționale nominalizate au fost expediate Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), conform art.395 Cod Contravențional, pentru examinarea în fond a cauzei contravenționale în privința cet. Țînțari Vadim.

În ședința de judecată agentul constatator OSS al SP-5 a IP Ciocana al DP *****, inspector superior Luchian Serghei fiind citat legal prin scrisoare recomandată (f.d.21), nu s-a prezentat, înspă printr-o cerere depusă prin intermediul cancelariei instanței la data de 19.11.2025 a solicitat examinarea cauzei în absența sa (f.d.18).

Făptuitorul Țînțari Vadim în ședința de judecată fiind legal citat, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa (f.d.19-20).

Apărătorul făptuitorului Savva Alexandru în ședința de judecată a menționat cu referire la pretinsul comportament huliganic invocat de colaboratorii MAI care făceau parte echipajul 112 care s-au prezentat la fața locului, Vadim Țînțari comunică că nu a manifestat nici un fel de comportament huliganic. Or, la momentul când s-au prezentat colaboratorii MAI care făceau parte din echipajul 112, Vadim Țînțari, în mod normal, se afla în curtea casei, nu încurca și nu deranja pe nimeni. Vadim Țînțari comunică însă că în momentul în care s-au prezentat colaboratorii MAI care făceau parte din echipajul 112, aceștia s-au adresat către Vadim Țînțari într-o manieră indecentă, înjositoare față de un vagabond/om al străzii. Vadim Țînțari normal a întrebat care sânt acuzațiile și pretențiile față de sine, la ce nu a primit nici un răspuns explicit pe

fond din partea colaboratorilor MAI, care, făcând uz de faptul că erau pe formă, își prezentau nejustificat supremația, refuzând să îi comunice motivul reținerii sale.

Menționează că Vadim Țîțari este vorbitor de limbă rusă. A făcut studiile în limba rusă, limba rusă este limba sa maternă. În tot cursul acțiunilor procesuale la care a fost suspus Vadim Țîțari, acesta a interacționat cu agentul constatator, în limba sa maternă. Este cert că în cadrul acțiunilor procesuale la care a fost suspus Vadim Țîțari, agentul constatator nu a antrenat un interpret, deși putea și trebuia. De reținut că Vadim Țîțari nu posedă limba de stat, iar în cadrul unor acțiuni de constatare a pretinsei contravenții, acestuia nu i-au fost respectate drepturile, libertățile și interesele legale în partea în care privește asistarea acestuia de către un traducător/interpret autorizat. Iar astfel, toate actele și acțiunile care au avut loc în cadrul procesului contravențional. în special acțiunile la care a participat Vadim Țîțari, sânt nule de drept, fiind cert încălcat dreptul la apărare, manifestat prin desfășurarea procesului contravențional în privința lui Vadim Țîțari în limba de stat pe care nu o posedă, în circumstanța faptului în care nu a fost invitat un interpret.

Mai indică că în calitate de pretinse mijloace de probă în susținerea învinuirii lui Vadim Țîțari, au fost prezentate: raport înregistrat la IP Ciocana la 29.07.2025, semnat de agent principal Sandu Berevnec; proces-verbal de constatare semnat de Sandu Berevnec; proces-verbal de constatare semnat de Vlad Verebcean; proces-verbal de audiere a martorului Vadim Țîțari; copia de pe proces-verbal de audiere a martorului Svetlana Buinovscaia. Alte mijloace de probă în susținerea temeiniciei faptice a învinuirii și condamnări lui Vadim Țîțari nu sânt.

Astfel, învinuirea adusă se bazează în exclusivitate pe declarațiile cet. Sandu Berevnec și Vlad Verebcean, căror pretinsul agent constatator nu i-a dat careva calitate procesuală, aceștia din urmă nici nu figurează în procesul-verbal cu privire la contravenție ca persoană/persoane care ar fi fost ultragiată, nici nu a semnat la rubrica destinată victimei, iar declarațiile lor nu sunt susținute prin careva probe.

Accentuează că din conținutul procesului-verbal nr.MAI07 149887 din 07.08.2025, așa cum este el întocmit, rezultă cum că în calitate de pretinsă victimă ar fi un oarecare colaborator al organului de drept, fără a fi indicat al cărui organ, funcția și persoana colaboratorului, or, din materialele cauzei rezultă că ar fi fost două persoane pretins ultragiate. Pentru Vadim Țîțari nu se face clar modalitatea în care pretinsul agent constatator ar fi intrat în posesia actelor procedurale - proces-verbal de audiere a martorului Svetlana Buinovscaia, fiind ridicată în acest sens legalitatea procedurilor de dobândire/administrare a probelor - principiul oficialității. Mai mult, declarațiile pretinsului martor Svetlana Buinovscaia nu sunt prezentate și în limba de stat. Vadim Țîțari scoate în evidență că potrivit materialelor cauzei contravenționale, de fapt, acesta a avut calitate procesuală de martor, calitate care la nici o etapă nu a fost modificată, iar procesul-verbal de audiere nu a fost anulat.

Vadim Țîțari invocă că, reieșind din materialele cauzei, la caz nu există o probă (dobândită legal) ce ar dovedi vinovăția sa în comiterea contravenției incriminate. Or, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate. În același timp, la rubrica "corpuri delicte", agentul constatator nu a menționat nici un corp delict, și la general nici o probă. Din conținutul procesului-verbal nr.MAI07 149887 din 07.08.2025 nu se face clar, pe baza căror probe, administrate legal, agentul constatator s-a convins de săvârșirea pretinselor fapte pretins contravenționale, adică nici că ar fi vreun proces-verbal de ridicare de documente, nici că audierea martorilor. La dosar nu se regăsește nici un proces-verbal de ridicare a pretinselor probe/înregistrări video și anexarea acestora la dosar, dar

și un proces-verbal de examinare a acestor pentru a-i da forță probatorie. Prin urmare, forța probatorie a pretinsei probe/disc cu înregistrare video, dobândită legal, lipsește, iar ca efect aceasta urmează a fi exclusă din probatoriu.

Prin urmare, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile sub formă de proces-verbal de ridicare a înregistrărilor, de cercetare a acestora, de recunoaștere ca probă și de dispunere de a se anexa la procesul contravențional, cum expres prevăd normele legale, care ar dovedi faptul comiterii contravenției, existând doar poziția subiectivă a agentului constatator.

Respectiv, agentul constatator nu a prezentat careva probe dobândite în mod legal la dosar, limitându-se doar la propriile aprecieri, care sunt unele evident subiective, iar ancheta una superficială. Respectiv, Vadim Țînțari pretinde că instanța de judecată nu poate să-și întemeieze învinuirea pe niște presupuneri.

Din conținutul procesului-verbal nr.MAI07 149887 din 07.08.2025 nu rezultă că agent constatator la general ar fi administrat vreo probă. În măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit, iar petiționarul respinge învinuirile aduse, Vadim Țînțari pretinde că nu se mai poate susține temeinicia procesului-verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 al Convenției.

Agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească/să confirme vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Aplicarea ilegală și neîntemeiată a sancțiunii contravenționale fără nici o probă administrată legal, ce ar putea confirma săvârșirea faptei imputate, pot fi calificate ca acțiuni samavolnice și abuz de serviciu manifestate de pretinsul agent constatator în raport cu legislația națională și internațională în vigoare, care în consecință încalcă flagrant drepturile, libertățile și interesele legitime petiționarului în calitatea sa de cetățean al RM.

Concluzia petiționarului se întemeiază pe prezumția de nevinovăție, sarcina probei revine celui care acuză, instanța de judecată este doar un simplu arbitru în proces, iar reprezentantul statului în cazul de față agentul constatator, este obligat să colecteze suficiente probe pentru dovedirea vinovăției persoanei. Reieșind din considerentul că pe cazul dat există doar poziția agentului constatator și, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, din faptul că procesul-verbal a fost declarat nul, instanța de judecată reține că fapta contravențională nu a fost probată.

Vadim Țînțari invocă că în cuprinsul procesului-verbal nr.MAI07 149887 din 07.08.2025, pretinsul agent constatator nu a descris suficient de dar circumstanțele comiterii faptei imputate cet. Vadim Țînțari, invocate de agentul constatator, indicând doar că a comis fapta, pe care a reprodus-o în felul indicat supra. Vadim Țînțari invocă că învinuirea și pretinsa constatare a ei (în actul de constatare), nu este concretă, este neclară, abstractă, obscură, iar potrivit jurisprudenței CEDO, de o învinuire neconcretă, nu te poți apăra.

Or, noțiunea de proces echitabil impune ca instanțele de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale din care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Sintetizând cele expuse, luând în considerație faptul că la întocmirea procesului-verbal nr.MAI07 149887 din 07.08.2025 de către agentul constatator au fost ignorate prevederile art.443 Cod Contravențional, care afectează fondul cauzei, or nu este clar care anume cuvinte injurioase ar fi fost spuse de Vadim Țînțari, cum a fost apreciată tonalitatea discuției lui Vadim

Țîțari, odată ce a fost calificată ca ton înalt.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 149887 din 07.08.2025, întocmit de agentul constatator lui Vadim Țîțari i se incriminează că a comis contravenția prevăzută de art.353 alin.(1) Cod Contravențional, fără însă a specifica prin care fapte concrete s-a manifestat această încălcare.

Verificând conținutul procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul legalității acestuia, urmează a fi reținut că pretinsul agent constatator la întocmirea acestuia a omis respectarea prevederilor legale ale art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravențional, și anume să indice fapta contravențională și circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

Prin urmare, în speță se constată că pretinsul agent constatator a omis să specifice prin care acțiuni concrete Vadim Țîțari a comis contravenția prevăzută de art.353 alin.(1) Cod Contravențional, fapt care duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție. Vadim Țîțari invocă că învinuirea și pretinsa constatare a ei (în actul de constatare), nu este concretă, este neclară, abstractă, obscură, iar potrivit jurisprudenței CEDO, de o învinuire neconcretă, nu te poți apăra. Or, anumite fapte se demonstrează prin anumite mijloace de probă, care nu au fost administrate și prezentate în cauză în susținerea vinovăției lui Vadim Țîțari.

Simpla declarație a pretinsei victime precum că ar fi avut loc anumite acte și acțiuni, pretins cu caracter ilegal nu este suficient, agentul constatator având obligația pozitivă de a susține acest criteriu prin probe, or procesul-verbal contestat, nu face trimitere la nici o probă. Vadim Țîțari invocă că din conținutul procesul verbal contestat, ca act de învinuire, nu este clar care probe au fost puse la baza concluziei de vinovăție de către pretinsul agentul constatator și în baza cărui probatoriu s-a reținut în acțiunile lui Vadim Țîțari contravenția comisă în baza art.353 alin.(1) Cod Contravențional.

La fel, Vadim Țîțari invocă că agentul constatator a descris la general pretinsa faptă contravențională rezumat doar la reproducerea în procesul-verbal cu privire la contravenție a textului articolului din actul normativ care prevede contravenția, fără a descrie fapta concretă, împrejurările producerii, fără a identifica corespunzător victima precum și alte date din care să se deducă situația concretă, vinovăția și pericolul social al pretinsei fapte. De altfel, faptele lui Vadim Țîțari nu au fost descrise suficient pentru ca un observator independent să i-a la cunoștință de acestea și să aprecieze gravitatea acestora.

Prin urmare, se reține faptul că la etapa examinării cauzei contravenționale, de către agentul constatator nu au fost respectate exigențele privind examinarea multiaspectuală a circumstanțelor atât pro cât și contra ale cauzei, pe cale de consecință, Vadim Țîțari consideră că i-a fost afectat dreptul la un proces echitabil, drept ce derivă direct din prevederile art.6 al Convenției, ori concluzia instanței de judecată este în concordanță cu jurisprudența CEDO. La caz, este cert că organele competente nu au demonstrat corespunzător existența faptei contravenționale, legătura de cauzalitate conform rigorilor legii.

Vadim Țîțari scoate în evidență că actele anexate la procesul-verbal întocmit nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, obligația de a demonstra comiterea contravenției imputate revenindu-i agentului constatator.

Vadim Țîțari invocă că o descriere generică a faptei contravenționale în procesul-verbal cu privire la contravenție, fără a evidenția elemente de fapt de natură a o individualiza, nu întrunește cerințele de legalitate a acestuia, iar o prezentare generală, lipsită de conținut a faptei, echivalează cu lipsa acesteia și atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Vadim Țînțari invocă că acuzația agentului constatator poartă un caracter declarativ și formal, în contextul în care la procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 149887 din 07.08.2025 nu este anexată nici o probă utilă, pertinentă și concludentă în acest sens, ori potrivit jurisprudenței CtEDO înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Suplimentar, Vadim Țînțari invocă că neadmiterea contestației în circumstanțele constatate mai sus ar face iluzorie calea de atac prevăzută de lege, contestația împotriva deciziei/procesului-verbal cu privire la contravenție, și, respectiv arbitrară sancționarea sa de către agentul constatator, deoarece. în rezultatul verificării legalității deciziei/procesului-verbal contestat, atunci când legea acordă un asemenea drept persoanei în a cărei privință s-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, care neagă comiterea faptei imputate, agenții statului trebuie să aibă probe în confirmarea comiterii contravenției imputate, pentru a-l menține în vigoare. În caz contrar, procesul urmează a fi încetat.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina cet. Vadim Țînțari, urmează a se observa, că în speță nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal de contravenție contestat de către agentul constatator, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul *in dubio pro reo.*

Vadim Țînțari pretinde că decizia de sancționare este ilegală, pretinde că fapta imputată nu întrunește elementele contravenției prevăzute de art.353 alin.(1) Cod Contravențional, pretinde că procesul-verbal este întocmit cu grave încălcări a proceduri stabilite, concluziile la care a ajuns agentul constatator sânt greșite, motiv din care pretinde că decizia de sancționare din procesul-verbal nr.MAI07 149887 din 07.08.2025 a pretinsului agent constatator IP Ciocana, urmează a fi anulate, cu încetarea procedurii contravenționale, corespunzător.

Potrivit art.455 alin.(2) și (3) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă și jurisprudența CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, §31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC "Raissa M. Shipping" SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere dovada de citare legală a agentului constatator și a făptuitorului, care nu s-au prezentat, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră că procesul contravențional urmează a fi încetat, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor şi libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum şi din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților şi altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Întru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit prevederilor art.452 alin.(1) Cod Contravențional, cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

Instanța reține că în cauza CEDO Anghel vs Romania (Hotărârea din 04 octombrie 2007, par.50) cu referire la cauza Ozturk împotriva Germaniei (Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr.73, pag.19, par.52), Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art.6 alin.(1) din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În paragraful 51 din aceeași hotărâre Curtea a menționat că în ciuda naturii bănești a sancțiunii efectiv aplicate reclamantului, suma sa mică şi natura civilă a legii de pedepsire a contravenției respective, procedura în cauză poate fi asimilată unei proceduri penale. În acest sens, s-a făcut referire la caracterul general a normei de incriminare şi la caracterul sancțiunii prevăzute de aceasta.

În aceeași cauză, stabilind violarea art.6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al polițistului C.

În lumina acestor prevederi legale şi constatări jurisprudențiale, instanța de judecată reține că agentul constatator, contrar principiilor stabilite de jurisprudența CEDO în materie de formulare a actelor de învinuire şi prevederilor art.440 alin.(1) coroborat cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravențional nu s-a prezentat în fața instanței de judecată şi nici nu a asigurat prezentarea probelor pertinente şi utile, care ar demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta care i se incriminează cet. Țîțțari Vadim a avut loc şi implicit că acesta a comis faptele descrise în actul de acuzare contravențională (procesul-verbal cu privire la contravenție).

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să reamintească faptul că cet. Țîțțari Vadim i se incriminează comiterea faptei contravenționale stabilite de componența de contravenție prevăzută de art.353 alin.(1) Cod Contravențional, și anume ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei şi demnităţii procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a hotărârilor instanţei de judecată şi a documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii, exprimată prin acţiune, verbal sau în scris.

Articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională.

Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia.

Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art.6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei "acuzații" în materie "contravențională", cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale.

Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o "acuzație" în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993, CEDO a statuat că "(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei

acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Deopotrivă, în cauza Mulosmani contra Albaniei nr.29864/03 din 08.01.2014, Curtea reiterează că dispozițiile art.6 alin.(3) lit.a) indică necesitatea de a acorda o atenție deosebită notificării "acuzației" pârâtului. Particularitățile infracțiunii joacă un rol esențial în procesul penal, deoarece din momentul în care au fost desemnați, suspectul este înștiințat în mod oficial cu privire la baza factuală și juridică a acuzațiilor împotriva sa (a se vedea Kamasinski împotriva Austriei, hotărârea din 19 decembrie 1989, seria A nr.168, pct.36-37, §79). Articolul 6 §3 lit.a) din Convenție oferă pârâtului dreptul de a fi informat nu numai despre "cauza" acuzației, adică despre faptele pe care se presupune că le-a săvârșit și pe care se întemeiază acuzația, ci de asemenea, caracterizarea juridică acordată acestor acte. Aceste informații ar trebui să fie detaliate (a se vedea Pélissier și Sassi împotriva Franței [GC], nr.25444/94, §51, CEDO 1999-II).

Revenind la circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată reține că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 149887 din 07.08.2025, întocmit de agentul constatator lui Țîțari Vadim i se incriminează că a comis contravenția prevăzută de art.353 alin.(1) Cod Contravențional al RM, fără însă a specifica prin care fapte concrete s-au manifestat aceste încălcări.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Totodată, în conformitate cu art.443 alin.(1) Cod Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde:

a) data (ziua, luna, anul) şi locul încheierii;

b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă;

c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia contravenientului, datele din buletinul lui de identitate, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă;

d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;

e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;

f) aducerea la cunoştinţa contravenientului şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387;

g) obiecţiile şi probele pe care contravenientul le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei.

Astfel, verificând conținutul procesul-verbal cu privire la contravenţie sub aspectul legalității acestuia, instanța de judecată reține că agentul constatator la întocmirea acestuia a omis respectarea prevederilor legale ale art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravenţional, nefiind indicat locul săvârşirii faptei contravenționale or, la caz, la rubrica nr.5 "locul săvârșirii" este indicat: "***** *(Bîc) casa 4*", fără a fi precizată strada, fiind astfel indicat un loc abstract.

Consecutiv, la rubrica nr.6 "fapta contravenţională" este indicat: "*comisă cu mijlocul de transport de tip marca/model n/î ignorând prevederile Codului Contravențional....*", care de altfel nu are nimic comun cu învinuirea adusă lui Țînțari Vadim conform art.353 alin.(1) Cod Contravențional al RM.

Totodată, alin.(5) și (6) ale art.443 Cod Contravențional prevede că procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator, de persoană în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi de victimă când există. În cazul în care constatarea contravenţiei este de competenţa unui organ colegial, procesul-verbal cu privire la contravenţie se încheie de către preşedintele organului colegial sau de către un membru ales cu votul majorităţii membrilor prezenţi la şedinţa în al cărei cadru are loc constatarea faptei ori desemnat de către preşedintele acestei şedinţe şi se semnează de către toţi membrii prezenţi la şedinţă. Faptul absenţei persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura cel puţin a unui martor, indicându-se şi datele de identitate ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon).

La caz, instanța de judecată constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 149887 din 07.08.2025 a fost întocmit în absența făptuitorului Țînțari Vadim și deși agentul constatator a indicat mențiunea "în lipsa persoanei", a omis să indice datele de identitate ale martorului (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon), care ar certifica prin semnătură absența lui Țînțari Vadim, după cum expres stipulează prevederile art.443 alin.(6) Cod Contravențional.

Art.461 Cod Contravențional stabilește că în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445 CC al RM, instanța încetează procesul contravențional. Procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Conform prevederile art.445 Cod Contravențional al RM, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Prin urmare, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 149887 din 07.08.2025 contravine rigorilor legale, motiv pentru care urmează a fi anulat.

Reieșind din motivele de fapt și de drept mai sus constatate, instanța a ajuns la concluzia de a anula procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 149887 din 07.08.2025 și a înceta procesul contravențional în cauza respectivă.

Urmare, în temeiul art.art.425, 441, 443, 445, 448, 461-462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată, -

**H o t ă r ă ș t e:**

Se încetează procesul contravențional intentat împotriva lui Țîțari Vadim, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, ***** 12/2, ap.43, în baza art.353 alin.(1) Cod Contravențional, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 149887 din 07.08.2025.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Vasilisa Muntean**